

[Anna Westergaard.]

i realiteten først ville komme til behandling i efteråret 1951, altså efter 2 års forløb.

Dette forhold er nu ifølge de af justitsministeren i folketinget givne oplysninger i nogen grad forbedret, men på den anden side er antallet af henstående uafgjorte sager stadig stigende, så at der i marts 1950 henstod 446 og i januar 1951 508 sager, skønt de ekstraordinære sager formentlig i det væsentlige må være afviklet. Hertil er der vel mange grunde, og nogle af dem er næppe forbigående, bl. a. dem, at befolkningsantallet stiger, og at samfundsforholdene er urolige; men udviklingen i det hele synes såre betænkelig og noget foruroligende, og det ser ud, som om det, hvis forholdene ikke væsentlig ændres, bliver nødvendigt, at man skaber en ny og varig aflastning af Højesteret eller en ændring af Højesterets arbejde. Der er særdeles meget, der taler for at søge udveje, som kan virke rationelt, og i den retning taler først og fremmest hensynet til dem, der under de nuværende forhold må vente altfor urimeligt længe.

Man får iøvrigt af det foreliggende materiale — lovforslaget med bemærkninger og folketingsudvalgets betænkning — fornemmelsen af, at der i de forskellige instanser finder overvejelser sted i retning af eventuelt at skabe en effektiv og varig forbedring af forholdene, og jeg vil udtrykke håbet om at dette vil ske, såfremt den nødvendige forbedring ikke indtræder ved den forlængelse, der nu finder sted, men indtil videre må man, som forholdene ligger, nøjes med den foreslåede forlængelse, og jeg kan på mit partis vegne derfor anbefale det foreliggende forslag.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres velvillige bemærkninger om dette lovforslag.

Som flere af ordførerne har antydnet, har justitsministeriet allerede overvejet, om tidspunktet var inde til nu at skabe en varig løsning af Højesterets arbejdsproblem, men efter at jeg havde drøftet sagen med Højesterets præsident, standsede jeg op ved det foreliggende lovforslag, og dette standpunkt blev også bifaldet i folketingets udvalg, efter at folketingets udvalg havde drøftet, hvilke muligheder der iøvrigt forelå.

I anledning af det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Bjerre var inde på vedrørende de kriminelle sagers betydning, vil jeg gerne oplyse følgende. Loven af 1949

byggede på, at den udvidede adgang til skriftlig behandling skulle være tilstrækkelig til at klare den permanente stigning, der har fundet sted i antallet af højesteretssager, således som det fremgår af de oplysninger, som det ærede medlem frk. Anna Westergaard gav. Den midlertidige udvidelse af antallet af Højesterets medlemmer håbede man var tilstrækkelig til afhjælpning af den ekstraordinære stigning, der fandt sted på grund af forræderisagerne m. v., og det er endnu ikke muligt med sikkerhed at afgøre, om Højesterets mange henstående sager skyldes ophobning på grund af forræderisagerne m. v., eller det skyldes en mere permanent stigning i antallet af normale sager. Dette kan med større sikkerhed ses om et eller to år, når behandlingen af de ekstraordinære sager er sluttet, og når man kan se, om den nedgang i antallet af landsretssager, som allerede nu spores, virkelig er permanent.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Tingets næste møde afholdes onsdag den 23. maj kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Tredie behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven (angående de statsanerkendte sygekassers medicinydelse).

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje (midlertidig udvidelse af Højesteret).

3) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om rettens pleje i Grønland.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om en kornordning for høståret 1951—52.

5) *Eventuelt: første behandling af:*

Forslag til lov om handelshøjskoler.

Mødet hævet kl. 14.